Când vine vremea pierderii

Textul de memorat: *„Ba încă şi acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, faţă de preţul nespus de mare al cunoaşterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate şi le socotesc ca un gunoi, ca să câştig pe Hristos" (Filipeni 3:8)*

Duminică, 26 mai – Pierderea sănătăţii

1. **Marcu 5:22-24,35-43;** 22. Atunci a venit unul din fruntaşii sinagogii, numit Iair. Cum L-a văzut, fruntaşul s-a aruncat la picioarele Lui
23. şi I-a făcut următoarea rugăminte stăruitoare: "Fetiţa mea trage să moară; rogu-Te, vino de-Ţi pune mâinile peste ea, ca să se facă sănătoasă şi să trăiască."
24. Isus a plecat împreună cu el. Şi după El mergea mult norod şi-L îmbulzea.
35. Pe când vorbea El încă, iată că vin nişte oameni de la fruntaşul sinagogii care-i spun: "Fiica ta a murit; pentru ce mai superi pe Învăţătorul?"
36. Dar Isus, fără să ţină seamă de cuvintele acestea, a zis fruntaşului sinagogii: "Nu te teme, crede numai!"
37. Şi n-a îngăduit nimănui să-L însoţească, afară de Petru, Iacov şi Ioan, fratele lui Iacov.
38. Au ajuns la casa fruntaşului sinagogii. Acolo Isus a văzut o zarvă, şi pe unii care plângeau şi se tânguiau mult.
39. A intrat înăuntru şi le-a zis: "Pentru ce faceţi atâta zarvă şi pentru ce plângeţi? Copila n-a murit, ci doarme."
40. Ei îşi băteau joc de El. Atunci, după ce i-a scos afară pe toţi, a luat cu El pe tatăl copilei, pe mama ei şi pe cei ce-L însoţiseră şi a intrat acolo unde zăcea copila.
41. A apucat-o de mână şi i-a zis: "Talita, cumi", care tălmăcit înseamnă: "Fetiţo, scoală-te îţi zic!"
42. Îndată fetiţa s-a sculat şi a început să umble; căci era de doisprezece ani. Ei au rămas încremeniţi.
43. Isus le-a poruncit cu tărie să nu ştie nimeni lucrul acesta; şi a zis să dea de mâncare fetiţei.

Matei 15:22-28; 22. Şi iată că o femeie canaanită a venit din ţinuturile acelea şi a început să strige către El: "Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este muncită rău de un drac."
23. El nu i-a răspuns niciun cuvânt. Şi ucenicii Lui s-au apropiat şi L-au rugat stăruitor: "Dă-i drumul, căci strigă după noi."
24. Drept răspuns, El a zis: "Eu nu sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel."
25. Dar ea a venit şi I s-a închinat, zicând: "Doamne, ajută-mi!"
26. Drept răspuns, El i-a zis: "Nu este bine să iei pâinea copiilor şi s-o arunci la căţei!"
27. "Da, Doamne", a zis ea, "dar şi căţeii mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor."
28. Atunci Isus i-a zis: "O, femeie, mare este credinţa Ta; facă-ţi-se cum voieşti." Şi fiica ei s-a tămăduit chiar în ceasul acela.

Luca 4:38,39; 38. După ce a ieşit din sinagogă, a intrat în casa lui Simon. Soacra lui Simon era prinsă de friguri mari, şi L-au rugat pentru ea.
39. El S-a plecat spre ea, a certat frigurile şi au lăsat-o frigurile. Ea s-a sculat îndată şi a început să le slujească.

Ioan 4:46-54; 46. Isus S-a întors deci în Cana din Galileea, unde prefăcuse apa în vin. În Capernaum era un slujbaş împărătesc al cărui fiu era bolnav.
47. Slujbaşul acesta a aflat că Isus venise din Iudeea în Galileea, s-a dus la El şi L-a rugat să vină şi să tămăduiască pe fiul lui care era pe moarte.
48. Isus i-a zis: "Dacă nu vedeţi semne şi minuni, cu niciun chip nu credeţi!"
49. Slujbaşul împărătesc I-a zis: "Doamne, vino până nu moare micuţul meu."

50. "Du-te", i-a zis Isus, "fiul tău trăieşte." Şi omul acela a crezut cuvintele pe care i le spusese Isus şi a pornit la drum.
51. Pe când se cobora el, l-au întâmpinat robii lui şi i-au adus vestea că fiul lui trăieşte.
52. El i-a întrebat de ceasul în care a început să-i fie mai bine. Şi ei i-au zis: "Ieri, în ceasul al şaptelea, l-au lăsat frigurile."
53. Tatăl a cunoscut că tocmai în ceasul acela îi zisese Isus: "Fiul tău trăieşte." Şi a crezut el şi toată casa lui.
54. Acesta este iarăşi al doilea semn făcut de Isus după ce S-a întors din Iudeea în Galileea.

Luni, 27 mai – Pierderea încrederii (I)

2. **1 Petru 5:6,7;** 6. Căci tocmai în vederea aceasta a fost vestită Evanghelia şi celor morţi, pentru ca să fie judecaţi ca oameni în trup, dar să trăiască după Dumnezeu în duh.
7. Sfârşitul tuturor lucrurilor este aproape. Fiţi înţelepţi, dar, şi vegheaţi în vederea rugăciunii.

   1 Ioan 4:18; În dragoste nu este frică; ci dragostea desăvârşită izgoneşte frica; pentru că frica are cu ea pedeapsa; şi cine se teme n-a ajuns desăvârşit în dragoste.

   Iacov 5:16; Mărturisiţi-vă unii altora păcatele şi rugaţi-vă unii pentru alţii, ca să fiţi vindecaţi. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.

   Matei 6:14,15; 14. Dacă iertaţi oamenilor greşelile lor, şi Tatăl vostru cel ceresc vă va ierta greşelile voastre.
15. Dar dacă nu iertaţi oamenilor greşelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greşelile voastre.

Marţi, 28 mai – Pierderea încrederii (II)

3. **Geneza 37:17-28;** 17. Şi omul acela a zis: "Au plecat de aici; căci i-am auzit spunând: "Haidem la Dotan." Iosif s-a dus după fraţii săi şi i-a găsit la Dotan.
18. Ei l-au zărit de departe şi, până să se apropie de ei, s-au sfătuit să-l omoare.
19. Ei au zis unul către altul: "Iată că vine făuritorul de vise!
20. Veniţi acum să-l omorâm şi să-l aruncăm într-una din aceste gropi; vom spune că l-a mâncat o fiară sălbatică şi vom vedea ce se va alege de visele lui."
21. Ruben a auzit lucrul acesta şi l-a scos din mâinile lor. El a zis: "Să nu-i luăm viaţa!"
22. Ruben le-a zis: "Să nu vărsaţi sânge; ci mai bine aruncaţi-l în groapa aceasta care este în pustiu şi nu puneţi mâna pe el." Căci avea de gând să-l scape din mâinile lor şi să-l aducă înapoi la tatăl său.
23. Când a ajuns Iosif la fraţii săi, aceştia l-au dezbrăcat de haina lui, de haina cea pestriţă, pe care o avea pe el.
24. L-au luat şi l-au aruncat în groapă. Groapa aceasta era goală: nu era apă în ea.
25. Apoi au şezut să mănânce. Ridicându-şi ochii, au văzut o ceată de ismaeliţi venind din Galaad; cămilele lor erau încărcate cu tămâie, cu leac alinător şi smirnă, pe care le duceau în Egipt.
26. Atunci Iuda a zis fraţilor săi: "Ce vom câştiga să ucidem pe fratele nostru şi să-i ascundem sângele?
27. Veniţi mai bine să-l vindem ismaeliţilor şi să nu punem mâna pe el, căci este fratele nostru, carne din carnea noastră." Şi fraţii lui l-au ascultat.
28. La trecerea negustorilor madianiţi, au tras şi au scos pe Iosif afară din groapă şi l-au vândut, cu douăzeci de sicli de argint, ismaeliţilor, care l-au dus în Egipt.

   2 Samuel 13:1-22; 1. După aceea, iată ce s-a întâmplat. Absalom, fiul lui David, avea o soră frumoasă, numită Tamar; şi Amnon, fiul lui David, a iubit-o.
2. Amnon era atât de chinuit din această pricină, încât a căzut bolnav după sora sa Tamar; căci era fecioară şi-i venea greu lui Amnon să-i facă ceva.
3. Amnon avea un prieten, numit Ionadab, fiul lui Şimea, fratele lui David. Şi Ionadab era un om foarte şiret.

4. El i-a zis: "Pentru ce te usuci din zi în zi, tu, fiul împăratului? Nu vrei să-mi spui?" Amnon i-a răspuns: "Iubesc pe Tamar, sora fratelui meu Absalom."
5. Ionadab i-a zis: "Culcă-te în pat şi fă-te bolnav. Când va veni tatăl tău să te vadă, să-i spui: "Dă voie surorii mele Tamar, să vină să-mi dea să mănânc; să-mi pregătească sub ochii mei o mâncare, ca s-o văd şi s-o iau din mâna ei."
6. Amnon s-a culcat şi s-a făcut bolnav. Împăratul a venit să-l vadă, şi Amnon a zis împăratului: "Te rog, să vină sora mea Tamar să facă două turte sub ochii mei şi să le mănânc din mâna ei."
7. David a trimis să spună Tamarei înăuntrul odăilor ei: "Du-te în casa fratelui tău Amnon şi pregăteşte-i o mâncare."
8. Tamar s-a dus în casa fratelui ei Amnon, care era culcat. A luat plămădeală, a frământat-o, a pregătit turte înaintea lui şi le-a copt;
9. luând apoi tigaia, le-a răsturnat înaintea lui. Dar Amnon n-a vrut să mănânce. El a zis: "Scoateţi pe toată lumea afară." Şi toată lumea a ieşit afară de la el.
10. Atunci Amnon a zis Tamarei: "Adu-mi mâncarea în odaie şi s-o mănânc din mâna ta." Tamar a luat turtele pe care le făcuse şi le-a dus fratelui său Amnon, în odaie.
11. Pe când i le dădea ea să le mănânce, el a apucat-o şi i-a zis: "Vino, soro, şi culcă-te cu mine."
12. Ea i-a răspuns: "Nu, frate, nu mă necinsti, căci nu se face aşa în Israel; nu face mişelia aceasta.
13. Unde mă voi duce eu cu ruşinea mea? Şi tu vei trece drept un mişel în Israel. Acum, vorbeşte, te rog, împăratului, şi nu se va împotrivi să fiu a ta."
14. Dar el n-a vrut s-o asculte; a silit-o, a necinstit-o şi s-a culcat cu ea.
15. Apoi Amnon a urât-o foarte mult, mai mult decât o iubise. Şi i-a zis: "Scoală-te şi du-te!"
16. Ea i-a răspuns: "Nu mai mări răul pe care l-ai făcut, izgonindu-mă."
17. El n-a vrut s-o asculte şi, chemând băiatul care-i slujea, a zis: "Izgoneşte de la mine pe femeia aceasta, scoate-o afară şi încuie uşa după ea!"
18. Ea avea o rochie pestriţă; căci aceasta era haina pe care o purtau fetele împăratului, câtă vreme erau fecioare. Slujitorul lui Amnon a scos-o afară şi a încuiat uşa după ea.
19. Tamar şi-a presărat cenuşă pe cap şi şi-a sfâşiat haina pestriţă; a pus mâna în cap şi a plecat ţipând.
20. Fratele ei Absalom i-a zis: "A stat fratele tău Amnon cu tine? Acum, soro, taci, căci este fratele tău; nu te prea trece cu firea din pricina aceasta." Şi Tamar, nemângâiată, a locuit în casa fratelui ei Absalom.
21. Împăratul David a aflat toate aceste lucruri şi s-a mâniat foarte tare.
22. Absalom n-a vorbit nici bine, nici rău cu Amnon; dar a început să-l urască, pentru că necinstise pe sora sa Tamar.

2 Regi 16:3; 17:17; 3. Ci a umblat în calea împăraţilor lui Israel; şi chiar a trecut pe fiul său prin foc, după urâciunile neamurilor pe care le izgonise Domnul dinaintea copiilor lui Israel.
17. Au trecut prin foc pe fiii şi fiicele lor, s-au dedat la ghicire şi vrăjitorii şi s-au vândut ca să facă ce este rău înaintea Domnului, mâniindu-L.

2 Regi 21:6; Și-a trecut pe fiul său prin foc; se îndeletnicea cu ghicirea şi vrăjitoria, şi a ţinut la el oameni care chemau duhurile şi ghiceau viitorul. A făcut din ce în ce mai mult ce este rău înaintea Domnului, mâniindu-L.

Miercuri, 29 mai – Pierderea libertăţii

4. **Luca 16:13;** Nicio slugă nu poate sluji la doi stăpâni; căci sau va urî pe unul, şi va iubi pe celălalt sau va ţine numai la unul, şi va nesocoti pe celălalt. Nu puteţi sluji lui Dumnezeu şi lui Mamona."

Romani 6:16; Nu ştiţi că, dacă vă daţi robi cuiva, ca să-l ascultaţi, sunteţi robii aceluia de care ascultaţi, fie că este vorba de păcat, care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare, care duce la neprihănire?

Iacov 1:13-15; 13. Nimeni, când este ispitit, să nu zică: "Sunt ispitit de Dumnezeu." Căci Dumnezeu nu poate fi ispitit ca să facă rău, şi El însuşi nu ispiteşte pe nimeni.
14. Ci fiecare este ispitit, când este atras de pofta lui însuşi şi momit.

15. Apoi pofta, când a zămislit, dă naştere păcatului; şi păcatul, odată făptuit, aduce moartea.

1 Ioan 2:16; Căci tot ce este în lume: pofta firii pământeşti, pofta ochilor şi lăudăroşia vieţii, nu este de la Tatăl, ci din lume.

Joi, 30 mai – Pierderea vieţii

5. **1 Corinteni 15:26;** Vrăjmaşul cel din urmă, care va fi nimicit, va fi moartea.

6. **Romani 8:31-39;** 31. Deci ce vom zice noi în faţa tuturor acestor lucruri? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?
32. El, care n-a cruţat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toţi, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?
33. Cine va ridica pâră împotriva aleşilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela care-i socoteşte neprihăniţi!
34. Cine-i va osândi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a şi înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu şi mijloceşte pentru noi!
35. Cine ne va despărţi pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau prigonirea, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia?
36. După cum este scris: "Din pricina Ta suntem daţi morţii toată ziua; suntem socotiţi ca nişte oi de tăiat."
37. Totuşi, în toate aceste lucruri, noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit.
38. Căci sunt bine încredinţat că nici moartea, nici viaţa, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare,
39. nici înălţimea, nici adâncimea, nicio altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu care este în Isus Hristos, Domnul nostru.

Apocalipsa 21:4; El va şterge orice lacrimă din ochii lor. Şi moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici ţipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.”

1 Corinteni 15:52-57; 52. într-o clipă, într-o clipită din ochi, la cea din urmă trâmbiţă. Trâmbiţa va suna, morţii vor învia nesupuşi putrezirii, şi noi vom fi schimbaţi.
53. Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, şi trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire.
54. Când trupul acesta, supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, şi trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: "Moartea a fost înghiţită de biruinţă.
55. Unde îţi este biruinţa, moarte? Unde îţi este boldul, moarte?"
56. Boldul morţii este păcatul; şi puterea păcatului este Legea.
57. Dar mulţumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruinţa prin Domnul nostru Isus Hristos!